

TANECNIMAGAZIN.CZ

1. Rozhovor s baletním tanečníkem a choreografem Markem Svobodníkem

17.12.2022 tanecnimagazin.cz

[Odkaz na originál](#)**Klíčová slova:** divadlo; Moravskoslezském; Národním

Marek Svobodník je členem baletu ND v Praze a spolu se Štěpánem Pecharem a Ondřejem Vinklátem vedou taneční skupinu DEKKADANCERS, v níž působí Marek Svobodník nejen jako tanečník ale i choreograf. Má za sebou hodně rolí i rolíček a stále patří mezi vytížené tanečníky.

Byl jste ve čtvrté třídě ZŠ, když si Vás vyhlédla paní z Taneční konzervatoře v Brně. V té době již tam studoval Váš starší bratr Martin. Nakonec jste se rozhodl, že to zkusíte, aniž jste vůbec tušil, co Vás tam čeká. A náročné studium jste zvládl. Byla to správná volba a nelitoval jste svého rozhodnutí?

"Litoval jsem, když jsem zjistil, že kombinace baleták a "rocková hvězda" v jednom se silně neslučuje."

Marek Svobodník ve SNĚHURKA jako baba

Po osmiletém studiu jste své první angažmá získal v ND moravskoslezském v Ostravě, kde jste měl titulní role Spartaka a Othella. Pak jste byl členem souboru Laterny Magiky, poté čtyři sezóny v ND v Brně (Valmont v Nebezpečných známostech). Neuvažoval jste o zahraničním angažmá? Poznat jinou kulturu, jiný styl práce...

"Jo, to uvažoval, a taky zkusil, ale nedopadlo to. Bylo to v době, kdy jsem za sebou měl pouhé dva roky angažmá v Ostravě. A co si budeme vykládat, byl jsem v té době ještě „jelito“. Pro někoho, kdo mě znal, možná nadějně, ale pořád jelito. Ostatně, do jisté míry jsem jelitem dodnes, ale asi podstatně stravitelnějším. Pochopil jsem, že na zkušenou musím ještě jít někam jinam, ale do zahraničí to pravděpodobně nebude. Volba padla na Laternu, protože se tam dělalo divadlo jako nikde jinde v republice. A ono to vyšlo, vzali mě. Nebyla to ze začátku žádná procházka růžovou zahradou, jelikož jsem byl, jak jsem několikrát citoval, jelito. Půl roku jsem se „plácal“, a pak si to teprve „sedlo“. V Laterně jsem sice strávil jen dvě sezony, ale těším z té zkušenosti určitým způsobem dodnes. Uprůměrně, ve skutečnosti je to na delší povídání, ale to si nechám na později, třeba na stáří napíšu knihu "Od tyče vodorovně k té svislé" (co vy víte, třeba se ze mne stane po čtyřicítce hasič)."

Marek Svobodník – Inscenační porada (ze zkoušky s režisérem Štěpánem Benyovszkým)

Od roku 2012 jste v ND v Praze, kde jste úspěšně udělal konkurz a stal se z Vás sólista. Zatančil jste si např. Hilariona v Giselle, Tonika i Mistra v Čarodějově učni, Jiříka ve Zlatovlásce nebo Tybalta v Romeovi a Julii. Jaké role máte nejraději a máte nějaký nesplněný taneční sen?

"Já jsem byl sólistou baletu Národního divadla, ale v Brně. Asi je to něčím zábavné, protože vždycky všem kolem rázem naskočil úsměv. Teda hlavně všem tady v Praze.

Ale čert to vem. Tancoval jsem a tančím hodně. Není nač si stěžovat. Mám za sebou opravdu spoustu rolí a rolíček, mezi nimiž jsou i takové, kterým činoherci s oblibou říkají "čurda". Ovšem "není malých rokenrolí". I na tom se dá postavit kariéra a já jsem se v tom de facto našel.

Ale teď zpět otázce. Když se nad tím tak uvažuji, baví mne a mám rád úkoly "poněkud neobvyklého rázu". Myslím, že je to jediná cesta, jak zůstat umělecky naživu v posledních letech kariéry. Totiž každá role či choreografie je svým způsobem jako byznys s interpretem. Každé z nich musíte ze sebe něco dát. Tím ji obohatíte. Ale je také potřeba se ptát, co dá role vám?

Naštěstí "rokenrole neobvyklého rázu" se pořád na repertoáru najdou, takže zatím dobrý, baví mě to. Pro úplnost, aby bylo jasné, co tím myslím, uvedu jeden příklad "rokenrole" v choreografii Artza izraelského tvůrce Eyala Dadona mám na kameru, jenž můj obraz přenáší na obří plátno, improvizovanou etudu na téma "Prodej tuhle rákosku stylem americké reklamy na Mentos z konce osmdesátých let... a neboj se jít do extrému!". To chceš! To je výzva, ne?"

Několik let vedete spolu se Štěpánem Pecharem a Ondřejem Vinklátem netradiční taneční skupinu DEKKADANCERS. Co Vás přivedlo do této company?

"Chut' dělat divadlo "poněkud neobvyklého rázu" a pak vděčím za to především Tomovi Rychetskému. V první den nástupu do Národního mi nabídl, jestli s Dekkadancers nechci účinkovat v show v rámci otevření sezony Národního divadla. Jasně, že jsem do toho šel. A to byl začátek. Paradoxně vedle toho, na svůj debut na prknech ve "zlaté kapliče" jsem si musel počkat ještě skoro čtvrt roku."

Marek Svobodník jako Valmont (Nebezpečné známosti)

V DEKKADANCERS působíte nejen jako tanečník, ale také jako choreograf (HornyBach, Tatabojs – Nanopicture live 2019, Hangar18 nebo Poslední večere). Čím Vás práce choreografa naplňuje? Máte v tomto oboru nějaký vzor?

"Práce interpreta je do určité míry svazující. Práce choreografa taky, ale podstatně méně. Pokud vidíte nebo cítíte tanec "po svém", je to způsob, jak tomu dát zelenou. Můžete si vytvořit svůj vlastní kouzelný svět na jevišti, kde lidi jednájí, hýbou se a vypadají tak, jak to vidíte jen vy. Ale cesta k tomu vůbec není snadná. Musíte dokázat, že váš pohled na svět někoho zajímá. Umění bez diváka je pak mrtvé umění.

Vzor jako takový nemám. Baví mě každý, kdo je alespoň trochu něčím svůj, nechybí mu nadhled a v neposlední řadě si umí ze sebe udělat srandu. Ono se to nezdá, ale je to na výsledku strašně viditelný. Většinou z tvorby těchto lidí jde cítit obdivuhodná lehkost."

Marek Svobodník jako Hilarion (Giselle) foto Sergei Gherciu

S choreografií jste začal již během angažmá v ND v Brně (Catch27, Čertstory) a jste podepsán také pod dalšími projekty jako –

Inscenační Porada (Jihočeské divadlo České Budějovice), Fight for One Thing (Velvet gala, Národní divadlo Praha), Petite Corde (Bayerische Staatsballett II), Lady Macbeth z Mcenského Újezdu (opera ND moravskoslezské). Jste více tanečník nebo choreograf? "V současné době jako tanečník. Práce v baletu je nabitá a vyčerpávající, a starost o rodinu ještě víc. Mám dvě dcery, té mladší jsou pouhé dva roky a manželka je už po mateřské, oborově pracuje mimo divadlo. Sladit tak náš denní harmonogram je opravdová fuška. Na tvorbu choreografie je prostě potřeba klid a čas, pokud to má za něco stát."
Marek Svobodník – v baletu D.M.J.

Připravujete nové projekty? V čem Vás mohou diváci vidět?

"Projekty? Baví mě teď si dělat věci hlavně "do šuplíku". Až mi dcery trochu vyrostou a já mezitím asi i skončím s tancováním, budu mít aspoň co "vyložit na stůl".

Jinak v divadle nás teď čeká každoroční vánoční turnus Louskáčků. U nás jej uvádíme jako Vánoční příběh na předlohu Charlese Dickense. V tomto případě mohu hrdě prohlásit, že tančím hlavní roli. Jasně, princ to není, to si tady nebudeme dělat plané iluze. Na druhou stranu, i když lichvář Scrooge – tak se jmenuje ona hlavní role – vypadá jako čurda, omyl! není čurda! Tentokrát ne. :-)"

Marek Svobodník – choreografie – Když nevíte coby, kupte si dva hroby

Původně jste o tanci vůbec neuvažoval. Nakonec jste mu podlehl. Čím je pro Vás tak okouzující, že se mu nadále věnujete?

"Asi spíš než tanec, je to divadlo jako takové. Je to naprosto specifický druh kumštu, který se vymyká se všemi svými klady i zápory. Záleží pak, co v danou chvíli převažuje. Nikdo na něj z kolegů nedá dopustit, a stejně tak se na něj i nadává. Nic není růžové, nemyslete si. A když, tak nadávají všichni!... i ta největší sluníčka."

Marek Svobodník – choreografie – Chvilka POEzie

Marek Svobodník – choreografie – Chvilka POEzie Zkouška

Patříte k lidem, pro které je jejich práce také koníčkem? Co Vám říká slůvko relax?

"Práce mi koníčkem nikdy nebyla, i když tvorba choreografie jako "bokovka" v mých ranných letech by tomu mohla odpovídat. Taky na to období vzpomínám nejraději. Byla to neskutečná pr*el, když jsme se s partou tanečníků sešli na sále po práci a ,zkejsli'tam při tvorbě třeba do půlnoci. Taky se během toho občas dost vypilo. Ale viděno zpětně střízlivým pohledem, tak vznikly vlastně opravdu upřímné věci, který si na nic nehrály. Nebyla v tom žádná urputná snaha vytvořit veledílo a oslnit. Paradoxem je pak to, že jejich budoucnost neskončila zdaleka jen jednou reprízou na večeru choreografických miniatur u nás v divadle.

Relax? Kromě spánku spravedlivého asi snad jiný ani není, ne?"

Marek Svobodník vystudoval Taneční konzervatoř v Brně. Jako tanečník působil v **Národním divadle Moravskoslezském** (2003 – 2006), Laterně Magice (2006 – 2008), a v Národním divadle v Brně (2008 – 2012). V současné době je členem baletu Národního divadla v Praze, stálým hostem Materny Magiky. Od roku 2012 je členem skupiny DEKKADANCERS. Mimo kamenná divadla spolupracoval s ProART Company, Pas de Theatre, Katedrou alt. divadla HAMU či Radou starších baletu.

Marek Svobodník – choreografie – Faunovo odpoledne

[« zpět na začátek](#)